

[Bjørn Westh]

Vi får nogle usædvanlig bureaukratiske regler med hensyn til suppleringsjord.

Jeg vil bebrejde ministeren, at hun overhovedet ikke har gjort forsøg på at få et forlig om dette lovforslag. Ministeren talte endda ved andenbehandlingen om, at nu var der lagt op til et bredt forlig og en bred vedtagelse af dette lovforslag, men der har end ikke været gjort forsøg på at nærme synspunkterne til hinanden.

Jeg må sige, at der faktisk har været en bedre stemning i folketingsudvalget, og min fornemmelse var, at hvis folketingsudvalget havde måttet, så havde der været mulighed for at lave et bredt forlig om dette lovforslag. Det fremgår bl.a. af, at udvalget har været i stand til at afgive et fælles betækningsbidrag i enighed.

Selv om det er en formalitet, skal jeg alligevel her spørge ministeren, om hun ikke vil respektere det, flertallet, hele udvalget, har henstillet til ministeren i betækningsbidraget. Det kunne man godt finde ud af i udvalget, men ministeren kunne overhovedet ikke røre sig med hensyn til selve lovforslaget, paragrafferne, fordi det er Axelborg, der har bestemt, hvad der skal stå i dem, og det er lavet ved forlig en sen natte-time på Axelborg eller i en anden af landbrugets bygninger. Axelborg har altså dikteret folketinget, organisationer udenfor har fuldstændig dikteret folketinget, uden at det har været muligt at ændre et komma. Jeg ved ikke, om det er det, de borgerlige mener er den rette måde at have et folkestyre på.

Et bevis på det er bl.a., at for første gang, hvor folketinget har behandlet en landbrugslov, landbrugets grundlov, har hverken landboforeningerne eller husmandsforeningerne følt nogen som helst foranledning til at komme til folketinget og tale om deres synspunkter, ikke engang sende et brev til folketinget om, hvad de mente om dette lovforslag. De har fuldstændig holdt sig udenfor, fordi disse organisationer har kunnet diktere det borgerlige flertal her i folketinget, hvordan denne lov skulle se ud.

Hvis nogen herinde i huset prøvede at røre ved denne lovgivning, ville det falde fra hinanden, fordi f.eks. det konservative folkeparti føler, det er så dårlig en lov, at blev der rørt noget som helst ved den, ville de springe fra.

På denne måde har nogle få organisationstopfolk uden for folketinget forhindret et forlig om denne lovgivning. Det synes jeg er en meget farlig indstilling at have til lovgivningen, og vi vil derfor love, at vi vil søge at ændre denne lov, så snart der bliver mulighed for det.

Rønholt (KF):

Jeg tror, hr. Bjørn Westh glemte at fortælle sin svineproducent forleden dag, hvad årsagen var til, at han ikke kunne supplere sin ejendom. Det kan være, den landmand godt selv var klar over det, men ellers er folketinget klar over, at socialdemokratiet anviste vejen til, hvordan man laver et smalt forlig. Når man lige før jul laver et kup og lukker af for al form for strukturudvikling i landbruget med en stoplov, er det ikke mærkeligt, at vi er nødt til at finde forligsmuligheder for en lov, som skal gælde langt ud i fremtiden.

Jeg mener også, at socialdemokratiet bør erindre sig, at netop denne stoplov var årsagen til, at organisationerne fandt det nødvendigt at finde sammen om et forlig.

Jeg tror nok, de fleste forventer, at det store socialdemokrati og måske hr. Bjørn Westh optræder ansvarligt – det plejer de at gøre – men i det her tilfælde tror jeg, at ikke alene folketinget, men også mange landmænd stillede sig undrende over for den handling, som skete umiddelbart før jul.

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, at hr. Bjørn Westh skulle give denne lov en chance. Meget af det, hr. Bjørn Westh siger om lovens virkninger, er postulat.

For det første er jeg meget sikker på, at husdyrbrugerne får rig mulighed for i fremtiden at få tillægsjord. Mange af de ejendomme, som købes af ikke-landmænd, synes dem at have for stort et jordtilliggende, og derfor er de meget villige til dels at forpagte ud, dels med tiden at sælge fra. På den måde får vi mulighed for en bedre arrondering, en bedre tilpasning i forhold til de enkelte bedrifter.

For det andet er det et postulat, at loven skulle bevirke de helt store prisstigninger. Jeg tvivler på, at det vil give store prisstigninger, og for den unge landmand vil det i hvert